31976L0114

30.1.1976 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* L 24/1

SMĚRNICE RADY

ze dne 18. prosince 1975

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se povinných štítků a nápisů pro motorová vozidla a pro jejich přípojná vozidla a pro jejich umístění a způsob upevnění

(76/114/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100 této Smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

vzhledem k tomu, že technické požadavky, které musí motorová vozidla podle vnitrostátních právních předpisů splňovat, se mimo jiné vztahují na povinné štítky a nápisy a jejich umístění a způsob upevnění;

vzhledem k tomu, že se tyto požadavky v jednotlivých členských státech liší; že je proto nutné, aby všechny členské státy zavedly stejné požadavky vedle nebo namísto svých stávajících právních předpisů, zejména aby bylo možno použít u všech typů vozidel postup EHS schvalování typu, který je předmětem směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkající se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ([3]);

vzhledem k tomu, že sbližování vnitrostátních právních předpisů týkajících se motorových vozidel předpokládá, že členské státy budou vzájemně uznávat kontroly provedené kterýmkoli z nich podle společných požadavků; že má-li tento systém řádně fungovat, musí tyto požadavky uplatňovat všechny členské státy od téhož dne,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se „vozidlem“ rozumí každé motorové vozidlo určené k provozu na pozemních komunikacích, s karoserií nebo bez karoserie, které má nejméně čtyři kola a maximální konstrukční rychlost vyšší než 25 km/h, s výjimkou kolejových vozidel, zemědělských nebo lesnických traktorů a strojů a strojů pro veřejné práce.

Článek 2

Členské státy nesmějí odmítnout udělit EHS schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu vozidla z důvodů týkajících se povinných štítků a nápisů a jejich umístění a způsobu upevnění, pokud splňují požadavky stanovené v příloze této směrnice.

([1]) Úř. věst. C 5, 8.1.1975, s. 41.
([2]) Úř. věst. C 47, 27.2.1975, s. 4.
([3]) Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1.

Článek 3

Členské státy nesmějí odmítnout nebo zakázat registraci, prodej, uvedení do provozu nebo užívání vozidla z důvodů týkajících se povinných štítků a nápisů a jejich umístění a způsobu upevnění, pokud splňují požadavky stanovené v příloze této směrnice.

Článek 4

Změny nezbytné pro přizpůsobení požadavků přílohy technickému pokroku se přijímají postupem stanoveným článkem 13 směrnice 70/156/EHS.

Článek 5

1. Členské státy přijmou a zveřejní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. ledna 1977 a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. října 1978.

2. Po oznámení této směrnice uvědomí členské státy v dostatečném časovém předstihu Komisi také o všech návrzích právních a správních předpisů, které hodlají přijmout v oblasti působnosti této směrnice, a to tak, aby se k nim Komise mohla vyjádřit.

Článek 6

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 18. prosince 1975.

Za Radu

předseda

M. TOROS

PŘÍLOHA

1. OBECNĚ

1.1 Všechna vozidla musí být opatřena štítkem a nápisy popsanými v následujících bodech. Štítek a nápisy musí upevnit buď výrobce, nebo jeho pověřený zástupce.

2. ŠTÍTEK VÝROBCE

2.1 Štítek výrobce odpovídající vzoru, který je uveden v dodatku, musí být pevně uchycen na dobře viditelném a snadno přístupném místě na části, která se při používání vozidla nevyměňuje. Na štítku musí být zřetelně a nesmazatelně uvedeny následující informace v tomto pořadí:

2.1.1 Jméno výrobce.

2.1.2 Číslo EHS schválení typu ([1]).

Toto číslo je tvořeno malým písmenem „e“ a rozlišovacími písmeny nebo číslem členského státu, který udělil schválení typu (1 pro Spolkovou republiku Německo, 2 pro Francii, 3 pro Itálii, 4 pro Nizozemsko, 6 pro Belgii, 11 pro Spojené království, 13 pro Lucembursko, DK pro Dánsko, IRL pro Irsko) a číslem schválení typu odpovídajícím číslu v certifikátu schválení typu vozidla. Mezi písmeno „e“ a rozlišovací číslo nebo písmena státu, který udělil EHS schválení typu, a dále mezi rozlišovací číslo nebo písmena a číslo schválení typu se vloží hvězdička.

2.1.3 Identifikační číslo vozidla.

2.1.4 Maximální přípustná hmotnost naloženého vozidla.

2.1.5 Maximální přípustná hmotnost naložené jízdní soupravy, je-li vozidlo použito pro tažení.

2.1.6 Maximální přípustné zatížení každé z náprav, v pořadí od přední k zadní nápravě.

2.1.7 Jde-li o návěs, maximální technicky přípustné zatížení návěsového čepu.

2.1.8 Požadavky bodů 2.1.4 až 2.1.7 vstupují v platnost 12 měsíců po dni přijetí směrnice Rady o hmotnostech a rozměrech motorových vozidel a jejich přípojných vozidel. Do té doby smějí členské státy vyžadovat, aby byly na štítku každého vozidla, které je uváděno do provozu na jejich území, uvedeny maximální přípustné hmotnosti předepsané jejich vnitrostátními právními předpisy.

Je-li technicky přípustná hmotnost vyšší než maximální přípustná hmotnost, může dotyčný členský stát požadovat též uvedení technicky přípustné hmotnosti. Hmotnost se uvede ve dvou sloupcích: maximální přípustná hmotnost nalevo a technicky přípustná hmotnost napravo.

2.2 Výrobce může uvést dodatečnou informaci pod předepsanými nápisy nebo vedle nich, vně zřetelně vyznačeného obdélníku, kterým jsou ohraničeny pouze informace předepsané v bodech 2.1.1 až 2.1.8 (viz dodatek této přílohy).

([1]) Než bude typu vozidla uděleno EHS schválení typu, smí být použito číslo vnitrostátního schválení typu.

3. IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO VOZIDLA

Identifikační číslo vozidla je pevně stanovená kombinace znaků, které ke každému vozidlu přiřazuje výrobce. Jeho účelem je zajistit, aby každé vozidlo mohlo být výrobcem přesně identifikováno po dobu 30 let, aniž by bylo nutno ověřovat další údaje. Identifikační číslo vozidla musí odpovídat následujícím požadavkům:

3.1 Musí být vyznačeno na štítku výrobce a také na podvozku, rámu nebo jiné obdobné nosné konstrukci.

3.1.1 Musí sestávat ze dvou oddílů: z prvního, složeného z nejvýše šesti znaků (písmen nebo číslic) označujícího obecné vlastnosti vozidla, zejména typ a model, a z druhého, složeného z osmi znaků, z nichž první čtyři mohou být písmena nebo číslice a další čtyři jsou pouze číslice, zajišťující spolu s prvním oddílem přesné rozlišení jednotlivého vozidla.

3.1.2 Identifikační číslo vozidla musí být pokud možno vyznačeno v jednom řádku. Výjimečně smí být vyznačeno ve dvou řádcích, pokud jsou k tomu technické důvody. V tomto případě však nesmějí být uvnitř obou oddílů mezery.

Mezi znaky nesmějí být odstupy.

Aby byl celkový počet znaků osm, musí být všechna nepoužitá místa v druhém oddílu vyplněna nulami.

Začátek a konec každého řádku musí být vyznačen znakem, který není ani arabskou číslicí, ani velkým latinským písmenem, a který s nimi není možné zaměnit. Tento znak může být též umístěn na jednom řádku mezi oběma oddíly (3.1.1).

3.2 Kromě toho musí být identifikační číslo:

3.2.1 vyznačeno na podvozku, rámu nebo jiné obdobné nosné konstrukci na pravé straně vozidla;

3.2.2 umístěno na dobře viditelném a přístupném místě a musí být vyraženo nebo vylisováno tak, aby nemohlo být zahlazeno nebo poškozeno.

4. ZNAKY

4.1 Pro všechna označení uvedená v bodech 2 a 3 se použijí latinská písmena a arabské číslice. Latinská písmena použitá v označeních podle bodů 2.1.1 a 2.1.3 a 3 musí však být velká.

4.2 Pro identifikační číslo vozidla:

4.2.1 není dovoleno používání písmen I, O a Q, pomlček, hvězdiček a ostatních zvláštních znaků jiných než uvedených v závěru bodu 3.1.2;

4.2.2 minimální výška písmen a číslic je tato:

4.2.2.1 7 mm u znaků vyznačených přímo na podvozku, rámu nebo na obdobné nosné konstrukci vozidla;

4.2.2.2 4 mm u znaků vyznačených na štítku výrobce.

DODATEK

VZOR ŠTÍTKU VÝROBCE

(viz body 2.1 a 2.2)

	STELLA FABBRICA AUTOMOBILI e*3*1485 – EBA46G00A47269 – 22 000 kg 38 000 kg 1–7 000 kg 2–8 000 kg 3–8 000 kg	

Příklad pro vozidlo kategorie N_3.

Doplňkové informace podle bodu 2.2 smějí být uvedeny dole nebo po stranách předepsané informace v obdélnících vyznačených přerušovanou čarou ve výše uvedeném vzoru.